

ГЕРГЬОВДЕНЪ

По полята чудни
птички ранобудни
рано подранили,
пѣятъ съ бодри сили:
— Богъ ни тука прати
съ ангели крилати
вестъ да ви обадимъ
и да ви поканимъ:
„Ставайте, стопани,
съсъ зоритѣ ранни,
тръгвайте, вървете,
въ нивитѣ идете,
че преди да съмне
надъ полята тъмни,

Свети Гьорги весель
ще се спустне съ пѣсень
и нивята златни
съ думи благодатни
самъ ще благославя,
съ даръ ще ги дарява:
слънце отъ небето,
пѣсень отъ сърдцето,
тамъ отъ небосклони
съ капчици дъждовни,
да растатъ, да растнатъ,
златни да порастнатъ,
класъ да наедрѣе,
жито да узрѣе.

Георги Хрусановъ

ВЕЛИКДЕНСКИ ЗВЪНЪ

Като златенъ полюлей
свѣти цѣлий сводъ небесенъ,
а камбанка тихо пѣй,
и ни буди сладка пѣсень.

Тихъ вѣтрець далекъ лети,
на крилата си понесълъ
изъ полета, изъ гори
меденъ звънъ камбаненъ, весель.

Сякашъ гостенинъ отвънъ
тропа той на всѣка хижа
и я пълни съ сладъкъ звънъ —
топълъ, радостенъ, безгриженъ.

Буди малкитѣ села
и имъ пѣе чудна пѣсень,
срѣща всѣкоя душа
съ поздравъ драгъ: Христосъ възкресе!

Григоръ Угаровъ